

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **B. Z.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2015, č. j. X, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudce JUDr. Jan Dvořák **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 52 Ad 7/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), dne 24. 6. 2015 se žalobkyně domáhá, aby krajský soud touto žalobou zahájené řízení přerušil a věc nejprve předložil podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení § 67 odst. 2, 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a § 4 odst. 1 vyhlášky č. 208/2014 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2013, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2013, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2015 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2015 a o zvýšení důchodů v roce 2015, a posléze, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2015, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2015, č. j. X, a toto rozhodnutí I. stupně bylo potvrzeno. Žalobkyně se dále domáhá, aby bylo zrušeno také rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2015, kterým bylo rozhodnuto, že od lednové splátky 2015 se žalobkyni vyplácený důchod upravuje na částku 11 453 Kč měsíčně.

Podle obsahu žaloby v ní žalobkyně také namítá podjatost soudce JUDr. Jana Dvořáka s odůvodněním, že jmenovaný soudce obdobné věci v minulosti již dvakrát rozhodoval a žalobám nevyhověl. Pouze tato skutečnost by dle samotné žalobkyně možná důvodem podjatosti jmenovaného soudce nebyla. Žalobkyně ovšem v této souvislosti poukázala na další skutečnosti, a to že v první z dříve projednávaných věcí na uskutečnění jednání soudu netrvala a soudce JUDr. Jan Dvořák jí popsané rozdíly mezi důchodci neakceptoval. V druhé z těchto věcí se sice jednání před krajským soudem konalo, ale rozhodnutí bylo stejné. Žalobkyně k tomuto jednání dále uvedla, že jeho průběh neodpovídal argumentaci obsažené v rozhodnutí krajského soudu. Při jednání jí totiž bylo sděleno, že důvodem nepředložení věci Ústavnímu soudu byla skutečnost, že obecný soud nemá kompetenci posuzovat ústavní konformnost zákonů (s tím žalobkyně souhlasí) a nemá tedy ani kompetenci posuzovat, zda nějaké zákonné ustanovení posouzení ústavnosti nevyžaduje. S posledně uvedeným žalobkyně nesouhlasila a po její námitce JUDr. Jan Dvořák upřesnil, že obecný soud tak sice někdy učinit může, ale jeho rozhodnutí musí mít oporu v předchozí judikatuře. Podle názoru žalobkyně přitom byly již v této předchozí věci dány důvody pro předložení věci Ústavnímu soudu, krajský soud však ve svém rozhodnutí argumentoval zcela jinak a nezodpověděl ani jednu ze sedmi otázek, které položila v závěrečném shrnutí dodatku žaloby.

Soudce JUDr. Jan Dvořák, kterému byla dle rozvrhu práce věc přidělena k projednání a rozhodnutí, se k námitce podjatosti vznesené žalobkyní vyjádřil tak, že se podjatým necítí a není mu známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jeho nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení, a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce pro podjatost však není jeho postup v projednávané věci, jakož ani postup při rozhodování jiných věcí. V rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, např. v otázce posouzení důvodnosti žaloby či odmítnutí věcného posouzení žaloby z procesních důvodů, které soudce vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti bezvýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních

pokračování

důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nesprávnosti jeho dřívějších rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu lze a slouží k tomu opravné prostředky, jako je kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s.

V daném případě je podle žalobkyně důvodem podjatosti soudce JUDr. Jana Dvořáka jeho dřívější rozhodování v jiných věcech. Jak již bylo výše uvedeno, důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho postupu v řízení o projednávané nebo jiné věci nebo v jeho rozhodování v těchto věcech. Žalobkyní tvrzené skutečnosti, z nichž dovozuje podjatost, proto nelze považovat za takové, které by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedeného soudce k žalobkyni, žalované či k věci samé, pro něž by mohly existovat pochybnosti o jeho nepodjatosti. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu